

Lumină din lumină

Adrian Păunescu

Lumină din lumină până-n veci,
Lumina în lumină se închină,
Lumina moare, spre a învia,
Copii-lumină din părinți lumină.

Pământu-ntreg e-un candelabru sfânt,
Într-o celestă horă de lumină,
Nu stele sunt pe cer, ci lumânări,
În învierea pururea creștină.

Și combustibilul acestei nopți
De dulce, invincibilă lumină,
E sângele acelui răstignit
Ce înviază neatins de vină.

Lumini hohotitoare, sus, pe culmi,
În peșteră, în casă și-n ruină,
Lumini în creieri și în cimitir,
Pradoxală noapte de lumină.

Acum, Biserica lui Dumnezeu
Nici n-are ură, nici nu se dezbină,
Eternitatea pâlpâie în ea,
Biserica zidită din lumină.

Trudim și lăcrimăm lumini,
Nici o durere nu ne e străină,
Lumini pe buzele lui Dumnezeu,
Acum, și moartea însăși e lumină.